

NO SPANG

Onlangs ben ik begonnen aan een nieuwe uitdaging als bestuurder in het primair onderwijs. Tijdens mijn kennismakingsrondje langs de scholen stelde ik steeds de vraag: Wat heb je van mij als bestuurder nodig om je werk goed te kunnen doen. Het antwoord is steevast: tijd.

Nu kan ik veel, maar er zijn van die wetmatigheden waar je geen invloed op hebt. Tijd is daar een goed voorbeeld van. Als je doorvraagt is het frappant dat het in het vervolg van het gesprek steeds gaat over piekbelasting, taakomvang, werkdruk, etc. Het is curieus dat dit allemaal begrippen zijn met een andere 'maat' dan tijd. Het gaat over iets dat je belast, dat (te) groot is of spanning bij je veroorzaakt. Iets negatiefs dat van buiten komt waar je onvoldoende invloed op lijkt te hebben. Veel van deze zaken zijn de afgelopen decennia met het Angelsaksisch marktdenken over de oceaan komen waaien. Ook in onderwijs en zorg hebben we te maken met concurrentie, excellentie en alle turbulentie (lees: kouwe drukte) die daarbij hoort.

Laten we ons als tegenwicht wat meer openstellen voor het goede dat vanuit de rijkssdelen over zee tot ons komt. Een bekend gezegde in Suriname luidt immers: 'Jullie hebben de klok, wij hebben tijd'. Daarmee doet men geen generaliserende uitspraak over de volksaard, maar de lokale omstandigheden, met name de temperatuur, zijn simpelweg te belastend voor lichaam en geest om in ons moordend tempo te kunnen werken. Niet voor niets begint men ook in mediterrane landen veel vroeger met werken en houdt men op het heetst van de dag een siësta. Slimme mensen passen zich aan aan de omstandigheden. Naast 'klimaatproblemen' in vele schoolgebouwen, zijn er in het onderwijs genoeg belastende of zich opdringende omstandigheden aan te wijzen: uit de bocht vliegende kinderen, (te) veeleisende ouders, niet passend onderwijs,

oeverloos overleg, klagende collega's, de papieren werkelijkheid en 1001 andere futiliteiten die iedere dag om jouw aandacht schreeuwen. Als je ook in het onderwijs een wat aangename gevoelstemperatuur wilt ervaren, dan moet je stoppen met het wijzen naar anderen, want de wereld om ons heen gaat zich namelijk niet aan jou aanpassen. Jij hebt echter wel een keuze hoe je kijkt naar en om wilt gaan met belastende omstandigheden. Als je elke zin waarin je het woord 'moeten' gebruikt vanaf nu eens vervangt door 'ik kies ervoor om ...' dan ziet de wereld er meteen een stuk anders uit:

Ik moet altijd bereikbaar zijn <-> ik kies ervoor om op gezette tijden beschikbaar te zijn

Ik moet van alles doen wat er steeds bij komt <-> Ik kies ervoor om mijn stem te laten horen

Ik moet werken <-> Ik kies ervoor om een andere baan te nemen

Wie kent niet een collega die overdag op school een wat uitgebluste indruk maakt, maar zich wel elke avond met passie en plezier op vrijwillige basis inzet voor een lokale vereniging? Wint jouw hobby het ook van je beroep? Het heeft natuurlijk alles met energie te maken, met dingen doen waar je blij en gelukkig van wordt. Ontdek waar je energie zit en waar die lekt en ga slimmer om met de 'belastende' omstandigheden in je dagelijks werk. Om de temperatuur de baas te blijven hebben Surinamers een houding van accepteren, loslaten en weer doorgaan. Aanvaarden dat er zaken zijn waar je toch geen invloed op hebt, rustig door blijven ademen en genieten van het moment. In Suriname voelt het heel natuurlijk aan om alles een tandje langzamer te doen en ervanuit te gaan dat alles wel op z'n pootjes terecht komt, maar als je bent opgegroeid in een land waar niet zo geleefd wordt dan lijkt de klok belangrijker dan de tijd.

Dus *no spang* (het komt goed) en morgen weer veel werkplezier.